

KARTA PRZEDMIOTU

Opis przedmiotu

Kod przedmiotu		Nazwa przedmiotu	STRUKTURA PRZESTRZENNA I MODELARSTWO	
kod kierunku/profil/poziom/forma/pozycja z planu			Spatial structure and modeling	
Język wykładowy		polski		
Rok akademicki		2019/2020		
Kierunek		Wydział mechaniczny		
w zakresie				
Poziom studiów		studia pierwszego stopnia		
Profil studiów		ogólnoakademicki		
Forma studiów		studia stacjonarne		
Semestr / semestry		VI		
Przynależność do grupy zajęć		C1B Grupa zajęć w zakresie Protetyka-zajęcia do wyboru		
Status przedmiotu		Do wyboru		
Formy realizacji zajęć dydaktycznych, wymiar, punkty ECTS		Forma zajęć	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	Liczba punktów ECTS
		Wykład	45 [h]	6 ECTS
		Labolatorium	90 [h]	
		
Powiązanie przedmiotu	z profilem studiów	• kształtuje umiejętności praktyczne (profil praktyczny) • związany z prowadzoną działalnością naukową w dyscyplinie do której przyporządkowany jest kierunek studiów (profil ogólnoakademicki)		6ECTS
	z uprawnieniami	służy zdobywaniu przez studenta kompetencji inżynierskich/uprawnień do wykonywania zawodu nauczyciela/ ...		6 ECTS
	z dyscypliną			6ECTS
Forma nauczania		tradycyjna- zajęcia zorganizowane w uczelni		
Wymagania wstępne				
Jednostka prowadząca		Katedra Mediów Cyfrowych i Struktur Przestrzennych, Wydział Sztuki UTH		
Koordynator		Mgr Artur Wąsowicz		
Osoby prowadzące		Mgr Artur Wąsowicz		
Adres strony internetowej pjo		Ws.uniwersytetradom.pl		

Adres e-mail, telefon koordynatora	Artur.wasowicz@gmail.com tel.886389241
------------------------------------	--

EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE, REALIZACJA ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH, WERYFIKACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Cel kształcenia:	<p><i>Celem kształcenia jest przygotowanie studentów do podejmowania samodzielnych działań z zakresu modelowania obiektów i form przestrzennych oraz szeroko rozumianych działań projektowo-wizualnych. Ugruntowaniu tej wiedzy i umiejętności służy zestaw ćwiczeń praktycznych z zakresu modelowania, realizowanych wg. zasady stopniowania trudności.</i></p>
Treści programowe:	<p><i>Treści programowe są zgodne z efektami uczenia się oraz uwzględniają w szczególności aktualny stan wiedzy i metodyki badań w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek, jak również wyniki działalności naukowej uczelni w tej dyscyplinie lub dyscyplinach.</i></p> <p><i>Zajęcia odbywają się w pracowni na Uczelni. Swoim zakresem obejmują zagadnienia teoretyczne (wykłady) oraz praktyczne (ćwiczenia praktyczne w modelowaniu i działaniach projektowo-przestrzennych).</i></p> <p><i>Wykłady będą miały charakter przekazu, prezentacji, rozmów, dyskusji dotyczących techniki pracy, materiałów wykorzystywanych do realizacji prac rzeźbiarskich i przestrzennych,, tematów zadań przeznaczonych do realizacji.</i></p> <p><i>Ćwiczenia mają na celu przekazanie wiedzy i umiejętności z zakresu kształtowania i utrwalania myślenia przestrzennego dla potrzeb samodzielnego konstruowania bryły oraz formy przestrzennej. Kolejnym zagadnieniem jest rozwój wyobraźni związanej z przestrzenią. Rozumienie podstawowych zagadnień z zakresu problematyki rzeźbiarskiej od strony formy i techniki. Wyrobienie umiejętności modelowania w dostępnych materiałach rzeźbiarskich oraz kształtowanie świadomego poszukiwania formy.</i></p>
Metody dydaktyczne (kształcenia):	<p><i>Zastosowane metody kształcenia będą umożliwiać rozpoznawanie i zaspokajanie indywidualnych potrzeb studentów (w tym studentów niepełnosprawnych) oraz indywidualizację toku studiów :</i></p> <p><i>–metody podające (wykład informacyjny)</i></p> <p><i>-metody praktyczne (pokazy, ćwiczenia laboratoryjne, prezentacja i zastosowanie różnych sposobów modelowania obiektu, z wykorzystaniem różnych narzędzi, prezentacja różnych materiałów modelarskich i sposobów ich utrwalenia)</i></p>

	<p>– metody aktywizujące (metoda przypadków, dyskusja dydaktyczna),</p> <p>– metody programowane (z wykorzystaniem komputera),</p>
Rygor zaliczenia, kryteria oceny osiągniętych efektów uczenia się, sposób obliczania oceny końcowej:	<p>Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest osiągnięcie wszystkich wymaganych efektów uczenia się określonych dla danego przedmiotu. Uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich form zajęć wchodzących w skład danego przedmiotu jest równoznaczne z jego zaliczeniem i zdobyciem przez studenta liczby punktów ECTS przyporządkowanej temu przedmiotowi.</p> <p>Sposób obliczenia oceny końcowej z przedmiotu określa regulamin studiów.</p> <p>Sposób obliczania oceny z poszczególnych form zajęć przedstawia się następująco:</p> <p>Ćwiczenia: 40 % obecność na zajęciach, 40 % aktywność na zajęciach, 20% przygotowanie do zajęć</p> <p>Wykłady: 40 % obecność na zajęciach, 40 % aktywność na zajęciach, 20% przygotowanie do zajęć</p>

Efekty uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do efektów kierunkowych i formy zajęć				Metody weryfikacji efektów uczenia się	
Numer efektu uczenia się	Opis efektów uczenia się dla przedmiotu (PEU) Student, który zaliczył przedmiot (W) zna i rozumie/ (U) potrafi /(K) jest gotów do:	Kierunkowy efekt uczenia się (KEU)	Forma zajęć	Forma weryfikacji (zaliczeń)	Metody sprawdzania i oceny
W1	Ma wiedzę z zakresu kompozytów polimerowych, oraz podstawowych materiałów rzeźbiarskich wykorzystywanych w procesach modelowania	K_WG06	wykład	rozmowa	Egzamin ustny
W2	Zna podstawowe sposoby modelowania i kształtowania obiektu przestrzennego, z wykorzystaniem podstawowych technik i sposobów modelowania	K_WG09	wykład	rozmowa	Egzamin ustny
U1	Potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę w zakresie modelowania	K_UU18	laboratorium	projekt	projekt
U2	Umie zastosować w praktycznym działaniu poznane techniki rzeźbiarskie przy tworzeniu indywidualnych obiektów. Posiada umiejętności praktyczne w zakresie stosowania nowych technik modelowania i technik rzeźbiarskich.	K_UU17	laboratorium	projekt	projekt
K1	Jest gotów do działania w grupie	K_KK01	laboratorium	projekt/rozmowa	projekt
K2	Jest gotów do inicjowania działania twórczego.	K_K003	laboratorium	projekt/rozmowa	projekt

Stopień osiągnięcia kierunkowych efektów uczenia się: K_WG06++, K_WG09+, K_UU18++, K_UU17+, K_KK01+, K_K003+

Literatura podstawowa, literatura uzupełniająca, pomoce naukowe
Szmid B., „Ład przestrzeni”, Warszawa 1965. Roczniki “Rzeźba Polska”, Wydawnictwo Centrum Rzeźby Polskiej, Orońsko Strony internetowe poświęcone rzeźbie oraz modelowaniu przestrzennemu

Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się – bilans punktów ECTS			
Udział w zajęciach, aktywność	Obciążenie studenta [h]		
	Inne godz. kontaktowe (IGK)	Zajęcia bez nauczyciela-praca własna studenta (ZBN)	Zajęcia dydaktyczne
Udział w ... <i>wykładach</i>	X	X	45 [h]
Samodzielne studiowanie tematyki ... <i>wykładów</i>	X	5 [h]	X
Udział w <i>ćwiczeniach / ćwiczeniach laboratoryjnych</i>	X	X	90 [h]
Samodzielne przygotowanie się do <i>ćwiczeń</i>	X	5 [h]	X
Udział w konsultacjach	3 [h]	X	X
Przygotowanie do <i>zaliczenia / egzaminu</i>	X	X	X
Udział w <i>egzaminie / zaliczeniu</i>	2 [h]	X	X
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	5 [h]/ 0,2 ECTS	10[h]/0,4 ECTS	135 [h]/ 5, 4
Punkty ECTS za przedmiot	6 ECTS		

Informacje dodatkowe, uwagi